

[Lønger]

Spørgeren finder, at dette er et betænkeligt brud på magtfordelingsprincippet, og at alle afgørelser, der korrigerer dommens hårdhed, derfor må udskilles fra den udøvende magt.

Svar (24/10 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I begrundelsen for spørgsmålet anfører spørgeren bl.a., at de administrative myndigheder har en så vital indflydelse på straffuldbyrdelsens nærmere indhold, at de i virkeligheden kan påvirke dommenes hårdhed.

Jeg kan i anledning af spørgsmålet oplyse, at straffeloven i sit 6. kapitel indeholder forskellige bestemmelser om straffene. Efter § 49, stk. 1, fastsætter justitsministeren de nærmere regler om fuldbyrdelse af fængsel og hæfte. I henhold hertil har justitsministeriet udstedt bekendtgørelse nr. 423 af 21. juni 1973 om fuldbyrdelse af frihedsstraf. Denne bekendtgørelse suppleres i øvrigt af adskillige cirkulærer. Der findes således en lang række regler, der nærmere regulerer straffuldbyrdelsen.

De afgørelser, der i henhold til disse regler er henlagt til de straffuldbyrdende myndigheder, træffes ifølge sagens natur efter en meget konkret vurdering. De afgørelser, der træffes af fængselsmyndighederne, kan påklages til justitsministeriet. Klager over justitsministeriets afgørelser kan som bekendt indgives til folketingets ombudsmand. Hertil kommer, at afgørelserne kan indbringes for domstolene til prøvelse efter den almindelige regel i grundlovens § 63.

Der er således efter min opfattelse en fuldt betryggende kontrol med de administrative afgørelser, som træffes på dette område. Og det ville efter min opfattelse være u hensigtsmæssigt og uoverkommeligt at implicere domstolene i de mange afgørelser, som må træffes under et afsoningsforløb.

Spørgeren nævner i begrundelsen for sit spørgsmål også de administrative afgørelser om prøveløsladelse. Som anført i mit svar af 11. oktober 1984 på spørgsmål S 39 drøftes spørgsmålet om prøveløsladelsesinstituttet for tiden i straffelovrådet i forbindelse med rådets behandling af kommissoriet om det strafferetlige sanktionssystem m.v. Rådet har endnu ikke afgivet nogen udtalelse om, hvorvidt man vil foreslå ændringer af de gældende bestemmelser om prøveløsladelse.

Som jeg skrev i mit svar på spørgsmål S 39, har jeg umiddelbart sympati for tanken om at ændre det nugældende prøveløsladelsesinstitut, således at domstolene får større indflydelse på, hvor lang straffetiden i realiteten bliver. Problemets løsning må imidlertid som nævnt i mit svar forudsætte indgående overvejelser, herunder bl.a. en vurdering af betydningen af de gældende vilkår for prøveløsladelse om straffri vandel, tilsyn af kriminalforsorgen m.v.

Spm. nr. S 94

Til *justitsministeren* (17/10 84) af:

Hans Hækkerup (S):

»Er det normalt, at der går over et år, før en sag af stor principiel betydning kan behandles af højesteret?«

Begrundelse

Højesteret har berammet domsforhandlingen i sagen om A. P. Møllers familiefond, der ved østre landsret blev dømt til at flytte tilbage til Danmark fra Liechtenstein, til 25., 26. og 27. november 1985. Dommen fra landsretten er anket af familiefonden.

Svar (24/10 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Præsidenten for højesteret har over for justitsministeriet oplyst, at sager for tiden berammes til domsforhandling i slutningen af november og i december måned 1985. Vedrørende den i begrundelsen for spørgsmålet nævnte sag har præsidenten for højesteret oplyst, at østre landsrets dom af 14. juni 1984 blev indbragt for højesteret ved ankestævning modtaget den 8. august 1984. Berammelsen til domsforhandling fandt sted ved et forberedende retsmøde 2 måneder senere. Det var – også under hensyn til domsforhandlingens formodede varighed og til nødvendigheden af syv dommers deltagelse – ikke muligt at placere sagen på et tidligere tidspunkt.

Mere generelt kan det oplyses, at der i de senere år er indtrådt en væsentlig forøgelse af det antal sager, som indbringes for højesteret. Det gælder både borgerlige sager og straffesager. Højesterets præsident har henvendt justitsministeriets opmærksomhed på det